

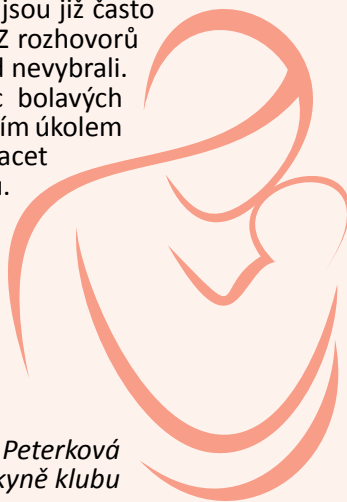
Milí čtenáři,

když se novináři letos ptali Miss World Megan Young z Filipín, co je pro ni nejkrásnější, odpověděla bez váhání, že tvář narozeného dítěte...

Naši mladí, které se snažíme doprovázet, jsou již často „poznamenáni vši možnou bídou světa“. Z rozhovorů s nimi víme, že by si sami svůj vlastní osud nevybrali.

V 15 letech mají za sebou mnohdy víc bolavých zkušeností, než jich vyjde na průměrný lidský život. Naším úkolem je pomáhat jim nacházet vnitřní krásu, podpírat je, vracet naději, vzájemně se učit, radovat se z malých krůčků. Naše Centrum Don Bosco má za sebou další plodný i náročný rok. My za ním hledíme s podobným úžasem, jako když hledíme na tvář malého dítěte. Víme, že máme být za co vděční. Sobě navzájem, našim mladým přátelům a především Vám, našim Dobrodincům. Jsme ve své existenci stále křehcí a závislí i na Vaší pomoci.

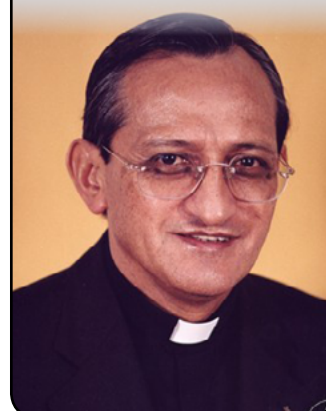
*Monika Peterková
ředitelka organizace, předsedkyně klubu*

CO NÁS UČÍ MALÍČKÍ

Řemeslo vychovatele může být odsouzením k otroctví a k neuróze, anebo může být nadšenou cestou, která obohacuje a přetváří. Jedna z věcí, které v tom činí rozdíl, je ochota učit se. Vychovatelé většinou myslí na to, co mají svým svěřencům předat. Možná by se ale občas měli zamyslet nad tím, co se sami od nich mohou naučit. Řemeslo vychovatele není vyčerpávající lavinou aktivit a praktických opatření, ale je duchovní cestou: řadou zkušeností, které pomalu odkrývají hluboký smysl života a lidské bytosti. A na této cestě nás často vedou baculaté ručičky upatlané od nutely, které právě zničily drahou výzdobu oratoře. Protože právě ty ruce jsou nejbližší k prameni života. Být vychovatelem je škola, ve které se naučíme víc, než dokážeme učit ostatní. Samozřejmě jen když budeme chtít. Snadno zjistíme, že dívat se na děti je lepší než dívat se na televizi nebo surfovat na internetu. Je to poučnéjší.

Pascual Chávez Villanueva
hlavní představený Salesiánů
Dona Boska (SDB) a tudíž
nejmladší přímý nástupce
zakladatele Jana Boska

VZKAZ Z LÁSKY

Střípek ze života klientů

Lenka s Vaškem jsou mladí, třiačtyřicetiletí rodiče tří malých dětiček. Oba vyrostli v dětském domově a dělají, co umí. Pracují na směny a dcerky si předávají kdesi na konečné zastávce u zaměstnání, protože holky do mateřské školy nepřijali. Není to idylka, kterou bychom si rádi představili, problémů je víc než dost. Už několikrát se stěhovali, mají poprvé v životě díky jednomu z našich projektů pracovní

smlouvu. Řeší dluhy, nějakou tu exekuci a občas jim do života mluví rodiče, kteří nejsou zrovna dobrým příkladem, jak se postarat o děti a vlastní rodinu.

Na jedné z návštěv u této rodinky mi Lenka ukázala text na lístku, který Vašek většinou napíše, než jde brzy ráno do práce. Stálo na něm: „Moji milí medůvové, užijte si společně dopoledne, já vás budu čekat zase na konečné po práci. Pamatujte si, že dě-

lám, co můžu, pro vás. Mám vás moc rád“. (Sám přitom nic podobného jako malý nikdy neslyšel.)

Na tuhle dvojici pohlížím přes všechny trampoty, které si nastřádali, s obdivem, že si dokáží přes všechny zkoušky sdělovat taková slova. Věřím, že právě to jsou nitky, které je pak drží v krušných chvílích pohromadě.

Katka Hubáčková

OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2013

Je toho hodně, za co můžeme být Bohu opravdu vděční. V několika větách se to popsat nedá. Dovolte, abychom se s Vámi podělili alespoň o některé pohledy:

Skoro stále se u nás něco dělo a děje: celkově jsme uspořádali 15 víkendových kurzů pro klienty, další kurzy pro dobrovolníky, 3 setkání pro bývalé absolventy, 3 víkendové brigády, 4 vícedenní brigády (např. 5 dní na Valdštejně). Dvakrát jsme uspořádali Den pro dětské domovy a k tomu Silvestrovský a Velikonoční pobyt pro ty, kteří neměli na svátky kam odjet.

Máme za sebou desítky výjezdů za našimi mladými přáteli do jejich dětských domovů, do původních rodin, kam se někdy vracejí, do jejich rodin, které už sami založili, atd.

Máme za sebou stovky návštěv našich klientů u nás. Přijeli přemýšlet nad svým dalším směřováním nebo „jen tak“ na návštěvu. Někdy nám pomohli i udělat kus potřebné práce.

Naši práci s klienty jsme v aktuální situaci pro přehlednost a srozumitelnost při hledání způsobů finančního zajištění rozdělili na 4 hlavní programy:

- sociální službu Sociální rehabilitace Doprovázení (pro ty, kteří potřebují pravidelné doprovázení)
- program Na vlastních nohou (ten je určen pro mladé lidi, kteří už sami zakládají vlastní rodiny, ale pravidelnou podporu nechtějí)
- program Kurzy, který zahrnuje všechny akce (kurzy, brigády i pobytové akce, kde naši klienti vytváří společenství a kde mohou zažívat „rodinnou“ atmosféru)
- program Dny pro dětské domovy

SPLNĚNÝ SEN**Příběh s dobrým koncem**

Když jsme se před pár lety zeptali Elišky, čím chce být, rozhodně odpovídala, že herečkou nebo zpěvačkou. Musíme se přiznat, že jsme se tomu potají trochu smáli. Tehdy 21letá dívka žijící v dětském domově navštěvovala již druhý učební obor - pomocné a úklidové práce. Kromě nižší mentální úrovně nesla na bedrech také nelehký životní příběh dítěte odloženého brzy po narození. Žádným zvláštním talentem Eliška neoplývala, stát se he-

rečkou byl jednoduše její sen. Poté, co jí byl přiznán invalidní důchod, se dostala s naší pomocí do chráněného bydlení v horách. Zdálo by se, že její sen se rozplynul. Cestička osudu ovšem vedla jinudy...

Do hor přijela parta mladých divadelníků, aby obyvatelům chráněného bydlení zpestřila léto. Divadelníci nahráli videoklip k písni, kde Eliška vystoupila jako sólová

zpěvačka. A nacvičili divadelní představení, kde ji obsadili do herecké role.

A my jsme nevycházeli z údivu, když jsme společně mohli shlédnout záznamy z těchto představení při její návštěvě u nás. Eliška v nich byla sebejistá, bezprostřední, spontánní, šťastná. A my museli jen aplaudovat.

Na tváři se nám objevil úsměv: tak přece si Eliška mohla vyzkoušet, jaké je stát na prknech, která znamenají svět! A sen si splnila...

Katka Hubáčková

ŠŤŮRA ŽIVOTNÍCH BOJŮ**Příběh bez konce**

Devatenáctiletému Tondovi jsme nabídli účast v projektu, ve kterém měl možnost získat zaměstnání na pracovní smlouvu. Nadšeně souhlasil, jen vůle shánět práci nebyla tak pevná a spolupráce se stávala náročnější a náročnější. Jistě hrálo roli i to, že se neúčastnil našeho programu Kurzy přípravy na život a zahájili jsme spolupráci ve chvíli, kdy již opustil

výchovný ústav.

Tonda postupně méně komunikoval, zapomínal na schůzky, vymlouval se, až se neozval vůbec a jeho telefonní číslo bylo hluché. V den jeho nedávných dvacátých narozenin jsem pátrala, kam doručit přání. Jeho přítelkyně, v tu chvíli již bývalá, mi sdělila, že je Tonda pravděpodobně na ulici, zastaví se pouze pro věci. Ne-

chala jsem mu tedy vzkaz, že jej rádi uslyšíme, ať zavolá na naši bezplatnou linku nebo se staví.

Tonda vede jeden z velkých životních bojů, který nejspíš značně ovlivní jeho život. Nám nezbyvá než nechat na něm, zda se opět objeví a přijme nabídnutou pomoc.

Katka Hubáčková

Advent zatím bez konce...

...koho bral Ježíš za svého života vážně? Jaké to lidi on vyhledával a chválil? Zacheus, Samařanka, Matouš, Magdalena, lotr na kříži. „Nejsi daleko od Božího království“, slyšeli od něho. Nejsou daleko od Božího království ani dnes např. manželé, usilující o udržení svého vzájemného vztahu. Rodiče, kteří nehází flintu do žita kvůli nezdárným dětem. Když student nechce udělat díru do světa, ale jednou poctivě sloužit společnosti, tam je Boží království blízko...

Z knihy Jana Rybáře: Kam Jdeme?

Za naše klienty, pro které se snažíme pracovat, si dovoluujeme dodat: Boží království je blízko těm, kteří se jakkoliv snaží: třeba jen vydržet chodit do práce, vydržet dlouhodobě s minimalistickým příjmem, vydržet bolest z pocitů osamění a znovu nacházet odvahu ke vztahům. Zkrátka: vydržet na své cestě!

Představení týmu CDB - Doprovázení

Bc. Anežka Moravcová

- Pracovnice doprovázení, v CDB pracuje druhý rok
- Pochází z Třeběchovic pod Orebem
- Má ráda pěší a vodácké výlety, ráda se projede na kole, podílí se na přípravách různých akcí pro děti a mládež, její zálibou je též hudba

Anežko, jak ses vlastně stala pracovnící doprovázení?

Jéé, u této otázky se vždycky zasměju... V Centru Don Bosco jsem se objevila poprvé kvůli diplomové práci, jejíž téma jsem si vybrala v souvislosti s činností organizace (doprovázení). Následně jsem si zde domluvila praxi a po té i dobrovolnickou práci. Účastnila jsem se příprav a realizace základních Kurzů přípravy na život. A potom se ke mně jednoho dne dostala informace, že hledají nového pracovníka a že by uvítali někoho se sociálním vzděláním. Tak jsem se přihlásila do výběrového řízení a ono to vyšlo.

Stále ještě při zaměstnání studuješ. Pomáhají Ti poznatky získané při studiu v práci s klienty?

Myslím, že ano. Asi tomu v běhu věcí nedávám důležitost, jakou by si to zasloužovalo, ale pravdou je, že se mi v rámci různých situací vynořují věci, které jsem nemohla poznat jinde, než právě ve škole.

S jakými zkušenostmi jsi přišla? Pracovala jsi už dříve s dětmi?

Ano, pracovala. Od dětství jsem jezdila na salesiánské

chaloupky, a když mi, asi ve čtrnácti letech, přišla nabídka, zda bych se na nich také chtěla podílet, co se plánování týká, neváhala jsem. Od té doby pravidelně rok co rok připravuji a realizuji spolu s dalšími nadšenci táborové prázdninové akce pro děti a mládež ve věku zhruba 8 až 15 let. Takže jsem snad už s nějakými zkušenostmi přišla.

A můžeš tedy nějakou konkrétní zkušenost uvést?

Tak mě tak napadá, že je například potřeba projevovat o děti a mladé aktivní zájem a taky se nebát dávat zpětné vazby k jejich chování a jednání. Nejsme jejich rodiče, abychom je vychovávali, tak jako oni, ale máme možnost na ně působit jinou formou, přijímající, laskavou a zároveň jasně vymezující.

Baví Tě práce v Centru?

No, můžu si dovolit říct něco jiného, než ano? :-)... Ale teď vážně. Práce tady v CDB mě v mnoha ohledech baví a zároveň naplňuje. Neříkám, že je vždy snadné to nadšení a zapálení pro věc udržet, ale to už tak nějak k životu patří. Jsem vděčná, že jsem právě tady.

Můžeš nám říci, co tě v práci v poslední době potěšilo?

V první řadě musím říct, že se řídím heslem: radujeme se z maličkostí. Snažím se nečekat příliš velké věci, ale vnímat drobné krůčky a pokroky. I když bych lhala, kdybych neřekla, že bych občas někde radši zaznamenala rázem velký skok... Co mě potěšilo? Že se nám přes různé peripetie podařilo celkem hezky rozjet kurzy v letošním roce a že jsme měli možnost zažít, jak se dokážeme podržet a vzájemně podpořit v týmu.

A teď z druhé strany. Co pro tebe bylo nejtěžší?

Nevím, zda nejtěžší, ale ná-

ročné bylo skloubit množství navalených věcí k vyřízení v souvislosti s novým školním rokem. Co se přímé práce s klienty týká, občas se objeví obtížnější téma k řešení, ale vím, že na to nemusím být sama, to mě drží. Máme různé porady, supervize a další formy setkávání s kolegy, kde je možno tyto věci sdílet.

Tvoje práce přináší i riziko vyhoření, ztráty smyslu. Jak se tomu bráníš?

To je dobrá otázka. Už jsem prožila i chvílky, kdy jsem měla „fakt dost“. Při nich jsem si uvědomila, jak je důležité mít se na pozoru a dbát o sebe. Snažím se průběžně relaxovat, a pokud to jen trochu jde, oddělovat pracovní a volný čas a hlavně „přepnout kanál myšlenek“ :-).

Kolik vás je v týmu, jak se vám společně pracuje?

V tuto chvíli jsme čtyři. Máme pěkné vztahy, vzájemně se obohacujeme a doplňujeme, daří se nám spolu vycházet. Ale víme, že musíme být neustále v pozoru a s otevřeností a upřímností průběžně řešit případné nelady. I ty občas jsou :-)

Dává Ti tedy Tvá současná práce smysl?

Určitě ano.

Děkuji za rozhovor a na závěr se tě zeptám: chtěla bys našim čtenářům něco vzkázat?

Možná to, co jsem se za své dosavadní působení v Centru Don Bosco naučila – člověk zvládne téměř cokoli, jen musí mít víru a odhodlání. Mé poselství tedy zní: nebojte se svěřit Božímu vedení a jít vstříc výzvám.

Ivana Němcová

V příštím čísle se můžete těšit na rozhovor se sociální pracovnící

Mgr. Ivou Zdražilovou

Přijali jsme dvě nové kolegyně (Anežku Moravcovou a Ivu Zdražilovou).

Dvě kolegyně dodělaly při práci vysokou školu, třetí má za sebou státnice na magisterském studiu, zbývá už jen diplomová práce.

Vojtěch Peterka se oženil.

Martina Poláčka, který odešel na nové působiště do Brna, vystřídal v roli ředitele Monika Peterková.

Aby se Monice Peterkové uvolnily ruce o víkendech na kurzech, „omladili jsme“ úspěšně jejich lektorský tým. Pracují s odpovědností a nadšením, k plné spokojenosti klientů.

Pokračovací kurz 2 (říjen)

Hodně práce jsme odvedli při zavádění sociální služby.

Navázali jsme spolupráci s řadou dalších organizací, hodně jednali s úřady, pracovníky OSPOD a tradičně s dětskými domovy. Častěji spolupracujeme i s pěstounskými rodinami...

Uspořádali jsme další Radu do života. Šlo o setkání zástupců dětských domovů, pracovníků SPOD, zástupců Krajského úřadu, Magistrátu města Pardubice a mnoha dalších spolupracujících odborníků. Účelem je zlepšování spolupráce a transparentnost naší činnosti pro všechny zúčastněné strany.

Rada do života (červen)

Dařilo se nám spolupracovat s řadou odborníků (Univerzita Pardubice, Univerzita Karlova v Praze, Masarykova univerzita Brno). Jsme jim za jejich zájem a podporu vděční.

Se šesti klienty jsme rozjeli projekt podporovaného zaměstnání, čtyři z nich už mají řádnou pracovní smlouvu.

školení podporovaného zaměstnání (květen)

Pořádáme nově „pre-kurzy“, kde se s námi mohou seznamovat noví zájemci o program Kurzy, který je velmi oblíbený a dlouhodobě „popřítavka“ zájemců o kurz převyšuje naše kapacity.

Máme za sebou několik setkání s našimi dobrodinci.

Účastnili jsme se večerního diskusního pořadu v TV Noe Kulatý stůl a natáčela u nás ČT reportáž pro Křesťanský magazín.

Křesťanský magazín ČT (16.června)

Snažili jsme se pravidelně vzdělávat na různých seminářích - podle toho, co ke své práci nejvíce potřebujeme. Kvalitu práce se nám dařilo držet i díky kvalitním supervízím a řadě společných schůzek, ve kterých jsme přemýšleli, jak nejlépe být našim klientům užiteční i jak lépe spolupracovat mezi sebou.

S projektem „Šance pro dva kamarády“ jsme uspěli v pardubické Burze filantropie.

NAŠI ČINNOST PODPORUJÍ

NADAČNÍ FOND J&T

Děkujeme všem ostatním dárcům, kteří podpořili naši činnost

Na našem účtu přibývají i menší částky od dalších dárců. Jsme za to velmi vděční a věříme, že se snažíme s nimi nakládat hospodárně. DOBRODINEC je člověk, který má podle nás podíl na tom, že se „děje dobro“. Někdy je toho těžkého, bolavého a špatného tolik... Pro „to dobré“ je třeba něco udělat. Nedovedeme si to představit bez víry. A bez podpory všech našich Dobrodinců. Stále více zažíváme, že tato podpora může být opravdu různá: kromě potřebné finanční podpory, je to modlitba, pomoc s vařením a pečením, radost ze spolupráce mezi sebou navzájem i ze spolupráce s různými dalšími institucemi a organizacemi nebo vnímání podpory ze strany salesiánů. V dnešní konzumní společnosti máme často tendence vidět hlavně to, „co nemáme“. Vám všem, kteří na nás jakkoli myslíte a tudíž jste našimi Dobrodinci, přeji čas pro vnitřní ztišení v adventní době, Vánoce prosvětlené světýlky tiché radosti, naděje a vděčnosti – za vše, co jsme dostali, dostáváme a ještě dostaneme a požehnaný rok 2014!

Za celý tým Centra Don Bosco

Monika Peterková

Cílem bulletinu pro příznivce CENTRA DON BOSCO SKM je **představovat aktivity, poslání i příběhy klientů této organizace. Běžné veřejnosti chceme přiblížit problematiku ústavní výchovy a zejména odchodu z ní.** Chceme tak připravovat prostředí, které více chápe životní cestu mladých, jejichž rodiče pro ně nechtějí, neumí nebo nemohou být oporou. **Zároveň touto cestou chceme získat podporu a zájem o to, co pro děti z ústavní výchovy děláme. Pokud Vás tato problematika zaujala a rádi byste se o našich aktivitách dozvídali pravidelně, kontaktujte nás - budeme Vám zasílat náš bulletin. Můžete nás také pravidelně podporovat, rádi Vás pak pozveme na akce určené pro naše dárce.**

bulletin pro příznivce CENTRA DON BOSCO SKM

informační občasník občanského sdružení CENTRUM DON BOSCO Salesiánský klub mládeže, který vychází dvakrát v roce (červen, prosinec).

Vydává: CENTRUM DON BOSCO SKM **Ilustrace:** Vojtěch Peterka.

Grafika: Vojtěch Peterka. **Odpovědný redaktor:** Ivana Němcová

Tel: 774 545 011, **E-mail:** nemcova@dozivota.cz, naceste@dozivota.cz,

Web: www.dozivota.cz **Adresa:** Zborovské nám. 2018, 530 02 Pardubice

